GUILELMUS PERALDUS. HUGO DE SANCTO VICTORE. HUGO DE FOLIETO. SMARAGDUS. PETRUS DAMIANUS

Österreich (?), 1435 Seite 77r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40507
Copyright: Melk, Benediktinerstift

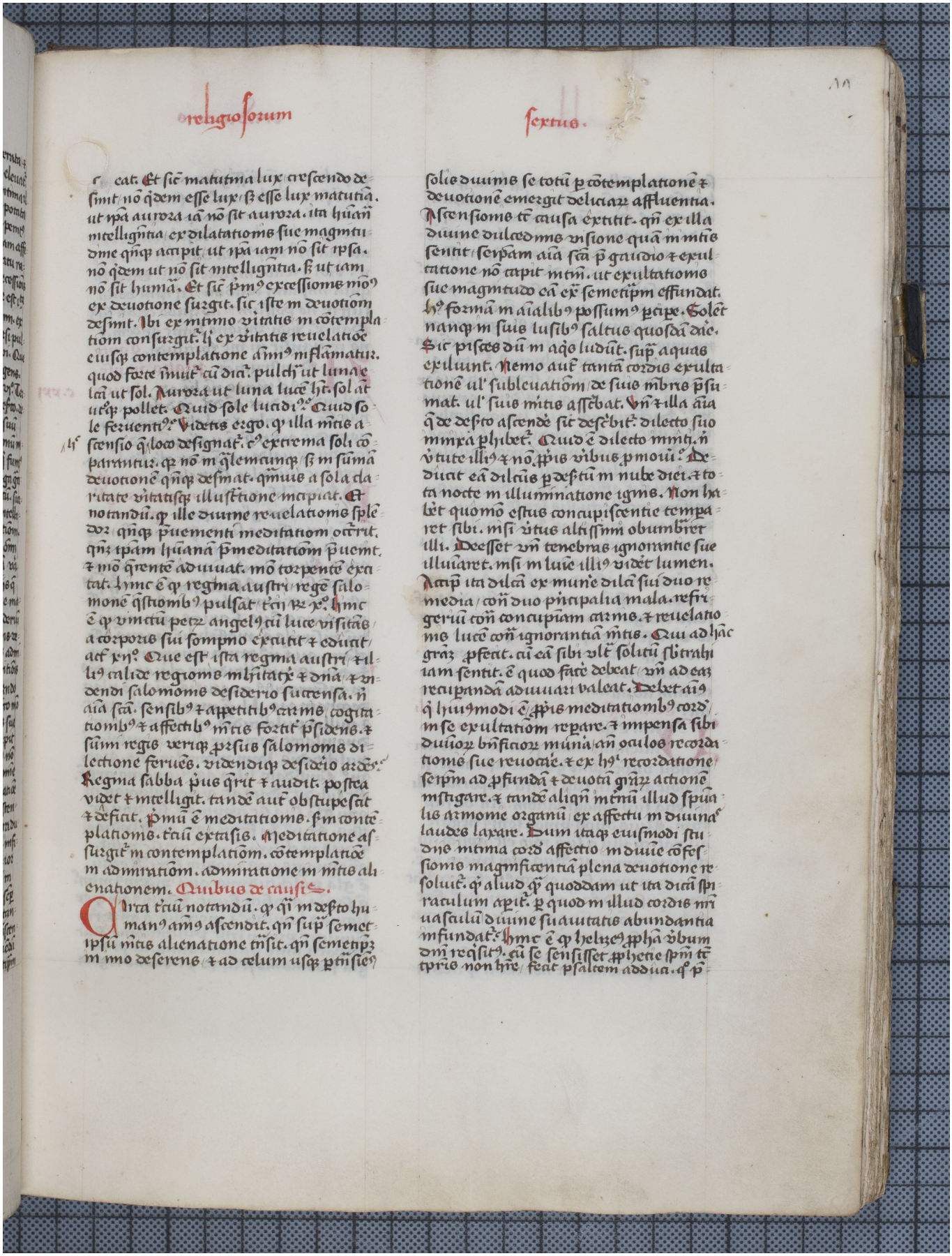

cat. Et sic matutina lux crescendo desinit nō quidem esse lux / sz esse lux matutina. ut ipa aurora ia nō sit aurora. ita humana intelligentia ex dilatationis sue magnitudine quēcq acipit ut ipa iam nō sit ipsa. nō quidem ut nō sit intelligentia. sz ut iam nō sit humana. Et sic primus excessionis modus ex deuotione surgit. sic iste in deuotionem desinit. Ibi ex intimo vitatis in contemplationem consurgit. hi ex vitatis reuelatione cuiusq contemplatione animus inflamatur. quod forte innuit cū dicit. pulchri ut luna electa ut sol. Aurora ut luna luce hīt. sol autem utq pollet. Quid sole lucidius. Quid sole feruentius. Videtis ergo. q illa mentis ascensio quam deo designat. et extrema soli comparantur. qp nō in glemanq sz in summa deuotione quēcq desinat. quinus a sola claritate vitatisq illustrione incipiat. Et notandum. q ille diuine reuelationis splendor quēcq puenienti meditationem occurrit. quin ipam humana p meditationem puenit. et modo ferente adiuuat. modo torrente exercitat. hinc e q regina austri rege salomone questionibus pulsat. ten re. hinc e q vinetum petit angelis cū luce visitas a corporis sui sompno excitat et edocet. ac ita. Que est ista regina austri et illius calide regionis militatis et diuitiis et vendi salomonis desiderio succensa. nō aia sua. sensibus et appetitibus carnis cogitationibus et affectibus mentis fortiter presidens. et suum regis veriq pacis salomonis dilectione feruens. videndiq desiderio ardens. Regina sabba pius audit et audit. postea videt et intelligit. tandem aut obstupescit et defitit. primum e meditationis. sm contemplationis. tertium extasis. Meditatione assurgit in contemplationem. contemplatione in admirationem. admiratione in mentis alienationem. Quibus de causis.

Quarta tertium notandum. q qui in desito humanis animis ascendit. qui super semetipsum mentis alienatione transit. qui semetipsum in imo deserens et ad celum usq pertingens solis diuinis se totum p contemplationem et deuotionem emergit delicias affluentia. Ascensionis tertia causa extitit. qui ex illa diuine dulcedinis visione quia in mentis sentit / serpam aia sua p gaudio et exultatione nō capit mentem. ut exultationis sue magnitudo ea ex semetipsum effundat. his forma in aialibus possimus capere. Solet nanq in suis lusibus saltus quosdam dare. Sic pisces dum in aqis ludunt. super aquas exiluunt. Nemo aut tanta cordis exultatione ul' sublevationem de suis mbris psumat. ul' suis mitis assebat. Vnde et illa aia q de desito ascendere sic desebit. dilecto suo in mpa phibet. Quid e dilecto mmti. in vtute illius et nō. ppis vibus p moui. Dedicat ea dilcis p desitum in nube diei. et tota nocte in illuminatione igmis. Non hic let quomodo estus concupiscentie temperet sibi. nisi vitus altissimi obumbret illi. Deesset vn tenebras ignorantie sue illuminaret. nisi in luce illius videt lumen. Acip ita dilcā ex mune dilcā sui duo remedia / con duo principalia mala. refrigeriū con concupiam carnis. et reuelationis luce con ignorantia mentis. Qui ad hac grāz pfecat. cū ea sibi vlt solitū sbtrahi iam sentit. e quod fere debeat / vn ad eam recuperandā adiuuari valeat. Debet aia q huiusmodi e ppis meditationibus cordis in se exultationem repare. et impensa sibi diuitiarum bnficiorum munia an oculos recordationis sue reuocare. et ex his recordatione serpim ad pfundā et deuotā grātiarum actionem instigare. et tandem aliqn in mentem illud spiritalis armonie organum ex affectu in diuinas laudes laxare. Dum itaq cuismodi studio mentis cordis affectio in diuine confessionis magnificentia plena deuotione resoluit. q aliud q quoddam ut ita dicā spiraculum apit. p quod in illud cordis mirabilis diuine suauitatis abundantia infundat. hinc e q helizeus pphā vbum dni requisitus. cū se sensisset pphetie spm tertius non hire / fecit psaltem addiri. q p